

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อและความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จาก สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครของประชาชนเขตบางขุนเทียน” ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อรวบรวมข้อเท็จจริง และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และความคิดเห็นที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนตัวอย่าง 400 คน ผลการวิจัยแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2550 โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

จากการศึกษาเรื่อง “การเปิดรับสื่อและความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จาก กองการท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครของประชาชนในเขตบางขุนเทียน” ทำให้ทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางที่ 4.1-4.5 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	154	38.5
หญิง	246	61.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบด้วยหญิงร้อยละ 61.5 และชาย ร้อยละ 38.5

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 25 ปี	144	36.0
26 - 35 ปี	127	31.7
36 - 45 ปี	71	17.8
46 - 55 ปี	40	10.0
มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	18	4.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้มีอายุระหว่าง น้อยกว่า 25 ปีมากที่สุด ร้อยละ 36.0 รองลงมา ได้แก่ 26-35 ปี ร้อยละ 31.7 และถัดไป 36-45 ปี ร้อยละ 17.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	43	10.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	71	17.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย	88	22.0
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	87	21.8
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	102	25.5
สูงกว่าปริญญาตรี	9	2.4
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด ร้อยละ 25.5 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 22.0 และถัดไป อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 21.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	91	22.7
รับราชการ	47	11.7
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	28	7.0
พนักงานบริษัทเอกชน	136	34.0
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	64	16.0
ไม่ได้ทำงาน (ว่างงาน / เกษียณ)	21	5.3
รับจ้าง	13	3.3
รวม	400	100.0

ตารางที่ 4.4 พบว่าอาชีพของ กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด ร้อยละ 34.0 รองลงมา คือ นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 22.7 และถัดไป อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 16.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	102	25.5
5,001 – 10,000 บาท	146	36.5
10,001 – 15,000 บาท	73	18.3
15,001 – 20,000 บาท	35	8.7
มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป	44	11.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 4.5 ด้านรายได้ของ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 36.5 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 25.5 และถัดไป 10,001-15,000 บาท ที่ร้อยละ 18.3 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตารางที่ 4.6

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับสื่อโทรทัศน์

สื่อโทรทัศน์*	จำนวน	ร้อยละ
ช่อง 3	233	58.3
ช่อง 9	218	54.5
ช่อง 5	150	37.5
ช่อง 7	32	8.1

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

สื่อโทรทัศน์*	จำนวน	ร้อยละ
ช่อง 11	12	3.0
ช่อง TITV	12	3.0
UBC	8	2.0

*เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 4.6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากสื่อโทรทัศน์ช่อง 3 มากที่สุด ร้อยละ 58.3 รองลงมาคือ ช่อง 9 ร้อยละ 54.5 และถัดไป ช่อง 5 ร้อยละ 37.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับสื่อวิทยุ

สื่อวิทยุ*	จำนวน	ร้อยละ
FM 96.0 MHz	86	21.5
FM 91.0 MHz	80	20.0
AM 1107 MHz	31	7.8
FM 105.5 MHz	7	1.8
FM 103.5MHz	6	1.5
FM 95.5 MHz	5	1.3
FM 97.5 MHz	4	1.0
FM 88.5 MHz	4	1.0
FM 106.5 MHz	4	1.0
FM 94.0 MHz	2	0.5
FM 98.0 MHz	1	0.3
FM 94.5 MHz	1	0.3
FM 93.5 MHz	1	0.3

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

สื่อวิทยุ*	จำนวน	ร้อยละ
FM 93.0 MHz	1	0.3
FM 91.5 MHz	1	0.3
FM 90.5 MHz	1	0.3
FM 89.0 MHz	1	0.3
FM 87.5 MHz	1	0.3
FM 104.5 MHz	1	0.3
FM 100.0 MHz	1	0.3

*เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 4.7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากสื่อวิทยุในคลื่น FM 96.0 MHz มากที่สุด ร้อยละ 21.5 รองลงมาคือ FM 91.0 MHz ร้อยละ 20.0 และถัดไป AM 1107 MHz ร้อยละ 7.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ต

สื่ออินเทอร์เน็ต*	จำนวน	ร้อยละ
www.tourismthailand.org	89	22.3
www.bangkoktourist.com	70	17.5
www.tth.th-thaiecotourism.html	35	8.8
www.google.com	5	1.3
www.sanook.com	3	0.8
www.dek-d.com	1	0.3
www.kapook.com	1	0.3
www.pantip.com	1	0.3
www.yimsiam.com	1	0.3

*เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 4.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากสื่ออินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์ www.tourismthailand.org มากที่สุด ร้อยละ 22.3 รองลงมาคือ www.bangkokswadee.com ร้อยละ 17.5 และถัดไป www.tth.th-thaiecotourism.html ร้อยละ 8.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับสื่อวารสาร

สื่อวารสาร*	จำนวน	ร้อยละ
วารสารส่องกรุง	127	31.8
อสท.	14	3.3
ททท.	9	2.3
Trip	5	1.3
TV pool	4	1.0
Cosmo	1	0.3
ICE	1	0.3
Lisa	1	0.3
Seventeen	1	0.3
คู่สร้างคู่สม	1	0.3
มติชน	1	0.3
สารคดี	1	0.3
Creo	1	0.3

*เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 4.9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากสื่อวารสารส่องกรุงมากที่สุด ร้อยละ 31.8 รองลงมาคือ อสท. ร้อยละ 3.3 และถัดไป ททท. ร้อยละ 2.3 9ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับสื่อบุคคล

สื่อบุคคล*	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อน	246	61.5
ญาติ/พี่น้อง	171	42.8
เจ้าหน้าที่หน่วยงานท่องเที่ยว/มัคคุเทศก์	87	21.8
ครู/อาจารย์	81	20.3
พ่อแม่	80	20.0

*เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 4.10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากสื่อบุคคล คือ เพื่อนมากที่สุด ร้อยละ 61.5 รองลงมาได้แก่ ญาติ/พี่น้อง ร้อยละ 42.8 และถัดไป เจ้าหน้าที่หน่วยงานท่องเที่ยว/มัคคุเทศก์ ร้อยละ 21.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ

สื่อเฉพาะกิจ*	จำนวน	ร้อยละ
แผ่นพับ	217	54.3
ป้ายสื่อความหมายและป้ายชี้ทาง	178	44.5
คู่มือพิพิธภัณฑสถาน 27 แห่งของกรุงเทพฯ	77	19.3
ป้ายโครงการจักรยานท่องเที่ยว	27	6.8

*เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 4.11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ สื่อแผ่นพับมากที่สุด ร้อยละ 54.3 รองลงมาคือ ป้ายสื่อความหมายและป้ายชี้ทาง ร้อยละ 44.5 และถัดไป คู่มือพิพิธภัณฑสถาน 27 แห่งของกรุงเทพฯ ร้อยละ 19.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12

แสดงความถี่ในการเปิดรับข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของ
กลุ่มตัวอย่าง ในระยะเวลา 1 เดือน จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ครั้ง/เดือน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
<u>สื่อมวลชน</u>	14.89	18.29
โทรทัศน์	7.07	6.68
วิทยุ	3.47	9.23
วารสาร	1.37	3.57
อินเทอร์เน็ต	2.98	6.23
<u>สื่อบุคคล</u>	2.40	5.20
<u>สื่อเฉพาะกิจ</u>	0.76	2.75
รวมทุกสื่อ	18.05	21.80

ตารางที่ 12 แสดงความถี่ในการเปิดรับข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พบว่า การเปิดรับข่าวสารรวมทุกสื่อเฉลี่ยเท่ากับ 18.05 ครั้ง/เดือน เมื่อแยกตามสื่อพบว่า สื่อมวลชนมีการเปิดรับเฉลี่ย 14.89 ครั้ง/เดือน โดย สื่อโทรทัศน์เปิดรับมากที่สุด เฉลี่ย 7.07 ครั้ง/เดือน รองลงมาคือ สื่อวิทยุ 3.47 ครั้ง/เดือน และถัดไป สื่ออินเทอร์เน็ต 2.98 ครั้ง/เดือน ขณะที่ สื่อบุคคลมีการเปิดรับ 2.40 ครั้งต่อเดือน และสื่อเฉพาะกิจมีการเปิดรับเพียง 0.76 ครั้ง/เดือน

ส่วนที่ 3
ความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตารางที่ 4.13

แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็น
ที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ)			
ท่านชอบให้แหล่งท่องเที่ยวมีสภาพแวดล้อมที่สวยงามตามธรรมชาติ	1 (0.3)	2 (0.5)	4 (1.0)	129 (32.2)	264 (66.0)	4.63	0.56	มากที่สุด
ท่านคิดว่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทำให้ท่านได้ความรู้และสัมผัสกับธรรมชาติมากขึ้น	- -	2 (0.5)	16 (4.0)	185 (46.2)	197 (49.3)	4.44	0.60	มากที่สุด
ท่านคิดว่า ในระหว่างท่องเที่ยว เราควรทิ้งขยะในถังขยะทุกครั้ง เพื่อรักษาสภาพแวดล้อม	12 (3.0)	6 (1.5)	19 (4.7)	130 (32.5)	233 (58.3)	4.42	0.89	มากที่สุด
ท่านคิดว่า การท่องเที่ยวให้ความสนุกเพลิดเพลิน และการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมด้วย	- -	5 (1.3)	20 (5.0)	204 (51.0)	171 (42.7)	4.35	0.64	มากที่สุด
ท่านคิดว่าการที่รัฐบาลส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ	- -	- -	39 (9.8)	191 (47.7)	170 (42.5)	4.33	0.64	มากที่สุด
ท่านคิดว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ต้องอาศัยความร่วมมือจากภาครัฐชุมชน และนักท่องเที่ยว	2 (0.5)	11 (2.7)	38 (9.5)	173 (43.3)	176 (44.0)	4.28	0.78	มากที่สุด
ท่านคิดว่า ควรศึกษาข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยววันๆก่อนการเดินทางทุกครั้ง	- -	4 (1.0)	30 (7.5)	229 (57.2)	137 (34.3)	4.25	0.63	มากที่สุด
ท่านคิดว่าการพัฒนาคนในชุมชนให้เป็นภาคีเทศกนั้น จะทำให้ท่านได้ความรู้ของแหล่งท่องเที่ยววันๆอย่างลึกซึ้ง	2 (0.5)	6 (1.5)	58 (14.5)	209 (52.3)	125 (31.2)	4.12	0.74	มากที่สุด

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ)			
ท่านคิดว่า ไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหรือข้อบังคับของแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นก็ได้*	159 (39.7)	163 (40.7)	38 (9.5)	29 (7.3)	11 (2.7)	4.08	1.01	มาก
ท่านชอบซื้อสินค้าพื้นเมืองตามแหล่งท่องเที่ยว เพราะมีความสวยงามและเป็นเอกลักษณ์	2 (0.5)	17 (4.3)	65 (16.3)	226 (56.5)	90 (22.5)	3.96	0.77	มาก
ท่านคิดว่า เราสามารถเก็บเศษวัสดุโบราณ เปลือกหอย ดอกไม้ ตามแหล่งท่องเที่ยวกลับบ้านได้*	160 (40.0)	119 (29.7)	59 (14.8)	51 (12.7)	11 (2.8)	3.92	1.41	มาก
ท่านคิดว่า การท่องเที่ยวทำให้เกิดความสนุกสนานเท่านั้น ไม่ต้องใส่ใจสิ่งแวดล้อมก็ได้*	128 (32.0)	172 (43.0)	48 (12.0)	35 (8.7)	17 (4.3)	3.90	1.08	มาก
ท่านคิดว่า การจัดให้มีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจ*	(26.5)	(49.5)	(13.7)	(8.0)	(2.5)	3.89	0.97	มาก
ท่านคิดว่า ท่านไม่ต้องการรับข้อมูลข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์*	49 (12.3)	220 (55.0)	82 (20.5)	34 (8.5)	15 (3.7)	3.64	0.93	มาก
ท่านชอบให้มีโรงแรมหรูๆตามแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ*	27 (6.7)	134 (33.5)	114 (28.5)	91 (22.8)	34 (8.5)	3.07	1.08	ปานกลาง
รวม						4.08	0.43	มาก

* คำถามเชิงลบ

ตารางที่ 4.13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) และเมื่อแยกพิจารณาตามรายข้อมีดังนี้

หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับมาก-น้อย ได้แก่

ลำดับที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการให้แหล่งท่องเที่ยวมีสภาพแวดล้อมที่สวยงามตามธรรมชาติ ($\bar{X} = 4.63$)

ลำดับที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทำให้ได้ความรู้และสัมผัสกับธรรมชาติมากขึ้น ($\bar{X} = 4.44$)

ลำดับที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยที่ระหว่างท่องเที่ยว เราควรทิ้งขยะในถังขยะทุกครั้งเพื่อรักษาสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.42$)

หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยในระดับมาก เรียงตามลำดับมาก-น้อย ได้แก่

ลำดับที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยที่ ต้องปฏิบัติตามกฎหรือข้อบังคับของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ($\bar{X} = 4.08$)

ลำดับที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับสินค้าพื้นเมืองตามแหล่งท่องเที่ยว มีความสวยงามและเป็นเอกลักษณ์ ($\bar{X} = 3.96$)

ลำดับที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยที่ระหว่างท่องเที่ยวไม่ควรเก็บเศษวัสดุโบราณ เปลือกหอย ดอกไม้ ตามแหล่งท่องเที่ยวกลับบ้าน ($\bar{X} = 3.92$)

หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยที่จะมีโรงแรมหรู ๆ ตามแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.07$)

ส่วนที่ 4

ความคิดเห็นที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตารางที่ 4.14

แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ)			
ท่านคิดว่า การเผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ ทำให้ท่านอยากเดินทางท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น	1 (0.3)	5 (1.2)	37 (9.3)	206 (51.5)	151 (37.7)	4.25	0.69	มากที่สุด
ท่านคิดว่า การเผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยวทางโทรทัศน์ ทำให้ท่านอยากเดินทางท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น	1 (0.3)	5 (1.2)	37 (9.3)	206 (51.5)	151 (37.7)	4.25	0.69	มากที่สุด

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)			
ท่านคิดว่า การได้รับความรู้ด้านการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากโทรทัศน์ จะ ทำให้ท่านเข้าใจมากยิ่งขึ้น	- -	3 (0.7)	49 (12.3)	230 (57.5)	118 (29.5)	4.16	0.65	มาก
ท่านคิดว่า ป้ายบอกทางไปแหล่ง ท่องเที่ยว ทำให้ท่านสามารถเดินทาง ท่องเที่ยวได้สะดวกขึ้น	1 (0.3)	6 (1.5)	52 (13.0)	219 (54.7)	122 (30.5)	4.14	0.71	มาก
ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารการอนุรักษ์ จากโทรทัศน์แล้ว ทำให้ท่านเกิดความ รักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาก ยิ่งขึ้น	2 (0.5)	13 (3.3)	58 (14.5)	226 (56.5)	101 (25.3)	4.03	0.76	มาก
ท่านคิดว่า การหาข้อมูลท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์จากอินเทอร์เน็ต ช่วยทำให้ได้ ข้อมูลที่ชัดเจนสะดวกยิ่งขึ้น	3 (0.7)	11 (2.7)	97 (24.3)	197 (49.3)	92 (23.0)	3.91	0.80	มาก
ท่านคิดว่า การลงเนื้อหาในแผ่นพับที่ ละเอียดมากเกินไป ทำให้ไม่น่าอ่าน*	14 (3.5)	87 (21.7)	177 (44.3)	86 (21.5)	36 (9.0)	2.89	0.96	ปาน กลาง
ท่านคิดว่าเนื้อหาในวารสารท่องเที่ยว มีความซับซ้อน และยากต่อการเข้าใจ ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม*	8 (2.0)	75 (18.8)	171 (42.8)	99 (24.7)	47 (11.7)	2.75	0.96	ปาน กลาง
ท่านคิดว่า ข่าวสารที่เผยแพร่ทางวิทยุ มีน้อยเกินไป ทำให้จำข่าวสารไม่ได้*	4 (1.0)	46 (11.5)	176 (44.0)	140 (35.0)	34 (8.5)	2.61	0.84	ปาน กลาง
ท่านคิดว่าภาพประกอบในสื่อสิ่งพิมพ์ มีน้อยเกินไปทำให้ไม่น่าสนใจ*	12 (3.0)	53 (13.3)	151 (37.3)	133 (33.3)	51 (12.7)	2.61	0.97	ปาน กลาง
รวม						3.48	0.32	มาก

* คำถามเชิงลบ

ตารางที่ 4.14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$) และเมื่อแยกพิจารณาตามรายข้อมีดังนี้

หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยในระดับมาก เรียงตามลำดับมาก-น้อย ได้แก่

ลำดับที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการได้รับความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากโทรทัศน์ จะทำให้เกิดเข้าใจต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.16$)

ลำดับที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการมีป้ายบอกทางไปแหล่งท่องเที่ยว จะทำให้สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้สะดวกขึ้น ($\bar{X} = 4.14$)

ลำดับที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการได้รับข่าวสารทางโทรทัศน์ ทำให้เกิดความรักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

หัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับมาก-น้อย ได้แก่

ลำดับที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการลงเนื้อหาในแผนพับที่มีรายละเอียดมากเกินไป ทำให้ไม่น่าอ่าน ($\bar{X} = 2.89$)

ลำดับที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับเนื้อหาในวารสารท่องเที่ยว ที่มีความซับซ้อนและยากต่อการจูงใจในการอนุรักษ์ ($\bar{X} = 2.75$)

ลำดับที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับข่าวสารที่เผยแพร่ทางวิทยุมีน้อยเกินไป ทำให้จำข่าวสารไม่ได้ และภาพประกอบในสื่อสิ่งพิมพ์มีน้อยเกินไปทำให้ไม่น่าสนใจ ($\bar{X} = 2.61$)

ส่วนที่ 5

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนเขตบางขุนเทียนที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนเขตบางขุนเทียนที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อมวลชนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1.1 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อมวลชนแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.1.1 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15

ความแตกต่างระหว่างเพศกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อมวลชน

เพศ	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชน				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t-value	2-tailed Sig.
ชาย	154	14.88	18.11	-0.009	0.993
หญิง	246	14.89	18.44		

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.993 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1.2 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.1.2 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16
ความแตกต่างระหว่างอายุกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อมวลชน

อายุ	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อมวลชน				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
น้อยกว่า 25 ปี	144	18.57	20.97	2.792	0.026
26 - 35 ปี	127	11.45	15.60		
36 - 45 ปี	71	13.99	15.55		
46 - 55 ปี	40	13.33	19.11		
มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	18	16.72	17.33		
รวม	400	14.89	18.29		

จากตารางที่ 4.16 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.026 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างของการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชน จำแนกตามอายุรายคู่ จึงใช้การเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี LSD ผลที่ได้แสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17

ความแตกต่างระหว่างอายุรายคู่กับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อมวลชน

อายุ	\bar{X}	S.D.	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชน				
			1	2	3	4	5
น้อยกว่า 25 ปี	18.57	20.97	-	7.12*	4.58	5.24	1.85
26 - 35 ปี	11.45	15.60	-7.12*	-	-2.54	-1.88	-5.27
36 - 45 ปี	13.99	15.55	4.58	2.54	-	0.66	-2.74
46 - 55 ปี	13.33	19.11	-5.24	1.88	-0.66	-	-3.40
มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	16.72	17.33	-1.85	5.27	2.74	3.40	-
รวม	14.89	18.29					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนมากกว่า ผู้ที่มีอายุ 26-35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.1.3 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.1.3 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18

ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อมวลชน

ระดับการศึกษา	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อมวลชน				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	43	11.26	16.21	1.584	0.164
มัธยมศึกษาตอนต้น	71	11.51	13.77		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	88	15.55	18.08		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	87	18.38	20.86		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	102	14.86	19.28		
สูงกว่าปริญญาตรี	9	19.00	19.75		
รวม	400	14.89	18.29		

จากตารางที่ 4.18 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.164 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1.4 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อมวลชน แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.1.4 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชน แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19

ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อมวลชน

อาชีพ	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชน				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
นักเรียน/นักศึกษา	91	19.60	20.90	2.052	0.058
รับราชการ	47	12.62	16.09		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	28	10.00	13.45		
พนักงานบริษัทเอกชน	136	15.47	19.65		
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	64	11.31	14.11		
ไม่ได้ทำงาน (ว่างงาน / เกษียณ)	21	15.81	14.99		
รับจ้าง	13	10.62	13.38		
รวม	400	14.89	18.29		

จากตารางที่ 4.19 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.058 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1.5 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.1.5 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20

ความแตกต่างระหว่างรายได้กับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อมวลชน

รายได้	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชน				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 5,000 บาท	102	17.80	19.97	1.296	0.271
5,001 – 10,000 บาท	146	14.88	20.42		
10,001 – 15,000 บาท	73	11.56	13.38		
15,001 – 20,000 บาท	35	14.71	16.50		
มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป	44	13.80	14.37		
รวม	400	14.89	18.29		

จากตารางที่ 4.20 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.271 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อมวลชนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนเขตบางขุนเทียนที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อบุคคลแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2.1 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อบุคคลแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.2.1 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อบุคคลแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21

ความแตกต่างระหว่างเพศกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทส่วนบุคคล

เพศ	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทส่วนบุคคล				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t-value	2-tailed Sig.
ชาย	154	1.97	3.46	-1.467	0.143
หญิง	246	2.67	6.03		

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.143 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับ สมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2.2 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทส่วนบุคคลแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.2.2 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22
ความแตกต่างระหว่างอายุกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทส่วนบุคคล

อายุ	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทส่วนบุคคล				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
น้อยกว่า 25 ปี	144	3.01	6.31	1.057	0.377
26 - 35 ปี	127	1.86	5.04		
36 - 45 ปี	71	2.27	3.71		
46 - 55 ปี	40	1.85	3.11		
มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	18	3.17	5.00		
รวม	400	2.40	5.20		

จากตารางที่ 4.22 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.377 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2.3 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทส่วนบุคคลแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.2.3 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23

ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทส่วนบุคคล

ระดับการศึกษา	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทส่วนบุคคล				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	43	2.26	3.95	1.505	0.187
มัธยมศึกษาตอนต้น	71	1.87	3.44		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	88	3.56	7.77		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	87	2.61	4.75		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	102	1.80	3.88		
สูงกว่าปริญญาตรี	9	0.78	1.39		
รวม	400	2.40	5.20		

จากตารางที่ 4.23 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.187 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2.4 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทส่วนบุคคลแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.2.4 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24

ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อบุคคล

อาชีพ	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อบุคคล				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
นักเรียน/นักศึกษา	91	3.48	7.26	1.811	0.096
รับราชการ	47	1.23	2.65		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	28	0.46	0.88		
พนักงานบริษัทเอกชน	136	2.40	5.01		
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	64	2.50	4.61		
ไม่ได้ทำงาน (ว่างงาน / เกษียณ)	21	3.05	5.34		
รับจ้าง	13	1.77	2.98		
รวม	400	2.40	5.20		

จากตารางที่ 4.24 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.096 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2.5 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อบุคคลแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.2.5 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อบุคคลแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25
ความแตกต่างระหว่างรายได้กับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อบุคคล

รายได้	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อบุคคล				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 5,000 บาท	102	3.39	6.97	1.568	0.182
5,001 – 10,000 บาท	146	2.40	5.17		
10,001 – 15,000 บาท	73	1.73	2.80		
15,001 – 20,000 บาท	35	1.60	2.57		
มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป	44	1.86	4.92		
รวม	400	2.40	5.20		

จากตารางที่ 4.25 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.182 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนเขตบางขุนเทียนที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3.1 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.3.1 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26

ความแตกต่างระหว่างเพศกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อเฉพาะกิจ

เพศ	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อเฉพาะกิจ				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t-value	2-tailed Sig.
ชาย	154	0.67	1.62	-0.553	0.581
หญิง	246	0.83	3.26		

จากตารางที่ 4.26 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.581 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับ สมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3.2 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.3.2 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27
ความแตกต่างระหว่างอายุกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อเฉพาะกิจ

อายุ	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อเฉพาะกิจ				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
น้อยกว่า 25 ปี	144	1.17	3.35	1.328	0.259
26 - 35 ปี	127	0.61	2.77		
36 - 45 ปี	71	0.52	2.03		
46 - 55 ปี	40	0.43	1.66		
มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	18	0.28	0.75		
รวม	400	0.77	2.75		

จากตารางที่ 4.27 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.259 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3.3 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.3.3 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28

ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อเฉพาะกิจ

ระดับการศึกษา	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อเฉพาะกิจ				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	43	0.35	1.07	0.326	0.897
มัธยมศึกษาตอนต้น	71	0.89	3.67		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	88	0.86	2.35		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	87	0.90	3.81		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	102	0.69	1.66		
สูงกว่าปริญญาตรี	9	0.44	0.73		
รวม	400	0.77	2.75		

จากตารางที่ 4.28 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.897 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3.4 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.2.4 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29

ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อเฉพาะกิจ

อาชีพ	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อเฉพาะกิจ				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
นักเรียน/นักศึกษา	91	1.26	3.91	1.011	0.418
รับราชการ	47	0.51	1.77		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	28	0.18	0.48		
พนักงานบริษัทเอกชน	136	0.84	2.90		
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	64	0.58	2.07		
ไม่ได้ทำงาน (ว่างงาน / เกษียณ)	21	0.19	0.87		
รับจ้าง	13	0.54	1.45		
รวม	400	0.77	2.75		

จากตารางที่ 4.29 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.418 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3.5 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 1.2.5 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30

ความแตกต่างระหว่างรายได้กับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อเฉพาะกิจ

รายได้	การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทสื่อเฉพาะกิจ				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 5,000 บาท	102	1.25	3.75	1.204	0.308
5,001 – 10,000 บาท	146	0.65	2.77		
10,001 – 15,000 บาท	73	0.41	1.09		
15,001 – 20,000 บาท	35	0.71	1.92		
มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป	44	0.64	2.36		
รวม	400	0.77	2.75		

จากตารางที่ 4.30 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.308มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย(H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนเขตบางขุนเทียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.1 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31

ความแตกต่างระหว่างเพศกับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เพศ	ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t-value	2-tailed Sig.
ชาย	154	4.02	0.433	-2.461	0.014
หญิง	246	4.13	0.425		

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.014 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ในการศึกษาค้างนี้ที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย(H_1) แต่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.2 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.2 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32

ความแตกต่างระหว่างอายุกับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

อายุ	ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
น้อยกว่า 25 ปี	144	4.11	0.45	1.436	0.221
26 - 35 ปี	127	4.11	0.44		
36 - 45 ปี	71	3.98	0.40		
46 - 55 ปี	40	4.10	0.40		
มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	18	4.07	0.36		
รวม	400	4.08	0.43		

จากตารางที่ 4.32 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.221 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.3 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.3 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33

ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ระดับการศึกษา	ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	43	4.01	0.30	3.722	0.003
มัธยมศึกษาตอนต้น	71	3.94	0.46		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	88	4.10	0.48		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	87	4.12	0.40		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	102	4.14	0.42		
สูงกว่าปริญญาตรี	9	4.45	0.23		
รวม	400	4.08	0.43		

จากตารางที่ 4.33 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.003 ต่ำกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย (H_1) แต่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จำแนกตามระดับการศึกษารายคู่ จึงใช้การเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี LSD ผลที่ได้แสดงในตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34

ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษารายคู่กับความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					
			1	2	3	4	5	6
ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	4.01	0.30	-	0.07	-0.08	-0.11	-0.12	-0.44*
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.94	0.46	-0.07	-	-0.16*	-0.18*	-0.20*	-0.51*
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4.10	0.48	0.08	0.16*	-	-0.03	-0.04	-0.35
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4.12	0.40	0.11	0.18*	0.03	-	-0.01	-0.33*
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	4.14	0.42	0.12	0.20*	0.04	0.01	-	-0.32
สูงกว่าปริญญาตรี	4.45	0.23	0.44*	0.51*	0.35*	0.33*	0.32*	-
รวม	4.08	0.43						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความเห็นด้วยต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในกลุ่มอื่นๆทุกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขณะที่ผู้ที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จะมีความเห็นด้วยต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์น้อยกว่า ผู้ที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2.4 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 2.4 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35

ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

อาชีพ	ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
นักเรียน/นักศึกษา	91	4.08	0.47	1.773	0.103
รับราชการ	47	3.93	0.44		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	28	4.10	0.42		
พนักงานบริษัทเอกชน	136	4.15	0.43		
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	64	4.07	0.38		
ไม่ได้ทำงาน (ว่างงาน / เกษียณ)	21	4.03	0.35		
รับจ้าง	13	4.09	0.42		
รวม	400	4.08	0.43		

จากตารางที่ 4.35 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.103 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.5 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 2.5 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36

ความแตกต่างระหว่างรายได้กับความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

รายได้	ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 5,000 บาท	102	4.11	0.44	2.344	0.054
5,001 – 10,000 บาท	146	4.12	0.44		
10,001 – 15,000 บาท	73	3.98	0.39		
15,001 – 20,000 บาท	35	3.98	0.44		
มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป	44	4.17	0.40		
รวม	400	4.08	0.43		

จากตารางที่ 4.36 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.054 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนเขตบางขุนเทียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.1 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 3.1 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37

ความแตกต่างระหว่างเพศกับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เพศ	ความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t-value	2-tailed Sig.
ชาย	154	3.46	0.31	-0.977	0.329
หญิง	246	3.50	0.33		

จากตารางที่ 4.37 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.329 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.2 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 3.2 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38

ความแตกต่างระหว่างอายุกับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

อายุ	ความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
น้อยกว่า 25 ปี	144	3.46	0.31	0.849	0.495
26 - 35 ปี	127	3.50	0.30		
36 - 45 ปี	71	3.45	0.32		
46 - 55 ปี	40	3.52	0.44		
มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	18	3.57	0.27		
รวม	400	3.48	0.32		

จากตารางที่ 4.38 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.495 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.3 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 3.3 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39

ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ระดับการศึกษา	ความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	43	3.49	0.28	0.809	0.544
มัธยมศึกษาตอนต้น	71	3.49	0.34		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	88	3.44	0.36		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	87	3.49	0.28		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	102	3.49	0.31		
สูงกว่าปริญญาตรี	9	3.65	0.59		
รวม	400	3.48	0.32		

จากตารางที่ 4.39 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.544 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.4 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติ ที่ 3.4 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40

ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับความเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

อาชีพ	ความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
นักเรียน/นักศึกษา	91	3.47	0.28	1.258	0.276
รับราชการ	47	3.50	0.37		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	28	3.63	0.36		
พนักงานบริษัทเอกชน	136	3.46	0.32		
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	64	3.48	0.36		
ไม่ได้ทำงาน (ว่างงาน / เกษียณ)	21	3.43	0.29		
รับจ้าง	13	3.54	0.30		
รวม	400	3.48	0.32		

จากตารางที่ 4.40 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.276 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.5 ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 3.5 ดังนี้

H_0 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนเขตบางขุนเทียนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.41

ความแตกต่างระหว่างรายได้กับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

รายได้	ความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 5,000 บาท	102	3.44	0.26	1.584	0.178
5,001 – 10,000 บาท	146	3.52	0.34		
10,001 – 15,000 บาท	73	3.43	0.31		
15,001 – 20,000 บาท	35	3.53	0.32		
มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป	44	3.51	0.39		
รวม	400	3.48	0.32		

จากตารางที่ 4.41 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.178 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สมมติฐานที่ 4.1 การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 4.1 ดังนี้

H_0 : การเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

H_1 : การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตารางที่ 4.42

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
กับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อมวลชน

ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ค่าสหสัมพันธ์ (r)	2-tailed Sig.
การเปิดรับสื่อมวลชน	0.083	0.098

จากตารางที่ 4.42 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.098 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สมมติฐานที่ 4.2 การเปิดรับสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 4.2 ดังนี้

H_0 : การเปิดรับสื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

H_1 : การเปิดรับสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตารางที่ 4.43

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
กับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อบุคคล

ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ค่าสหสัมพันธ์ (r)	2-tailed Sig.
การเปิดรับสื่อบุคคล	0.089	0.074

จากตารางที่ 4.43 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.074 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า การเปิดรับสื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สมมติฐานที่ 4.3 การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 4.3 ดังนี้

H_0 : การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

H_1 : การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตารางที่ 4.44

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทสื่อเฉพาะกิจ

ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ค่าสหสัมพันธ์ (r)	2-tailed Sig.
การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ	0.066	0.189

จากตารางที่ 4.44 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.189 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สมมติฐานที่ 5.1 การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 5.1 ดังนี้

H_0 : การเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

H_1 : การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตารางที่ 4.45

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับการเปิดรับสื่อมวลชน

ความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ค่าสหสัมพันธ์ (r)	2-tailed Sig.
การเปิดรับสื่อมวลชน	-0.035	0.483

จากตารางที่ 4.45 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.483 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สมมติฐานที่ 5.2 การเปิดรับสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 5.2 ดังนี้

H_0 : การเปิดรับสื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

H_1 : การเปิดรับสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตารางที่ 4.46

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับการเปิดรับสื่อบุคคล

ความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ค่าสหสัมพันธ์ (r)	2-tailed Sig.
การเปิดรับสื่อบุคคล	0.019	0.710

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ค่า Sig เท่ากับ 0.710 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย (H_1) แสดงว่า การเปิดรับสื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

สมมติฐานที่ 5.3 การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อสื่อ
ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 5.3 ดังนี้

H_0 : การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อสื่อ
ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

H_1 : การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อสื่อ
ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตารางที่ 4.47

แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ

ความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	ค่าสหสัมพันธ์ (r)	2-tailed Sig.
การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ	0.066	0.189

จากตารางที่ 4.47 พบว่าค่า Sig เท่ากับ 0.189 มากกว่า ค่าระดับนัยสำคัญทาง
สถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) แต่ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย(H_1) แสดงว่า การ
เปิดรับสื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ตารางที่ 4.48
แสดงผลทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	ผลการทดสอบ		การเปิดรับข่าวสาร			ความ คิดเห็นต่อ การ ท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์	ความ คิดเห็นต่อ สื่อประชา สัมพันธ์
	เป็นตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นตาม สมมติฐาน	สื่อ มวลชน	สื่อ บุคคล	สื่อ เฉพาะ กิจ		
- เพศ	/	-	0.993	0.143	0.581	0.014*	0.329
- อายุ	/	-	0.026*	0.377	0.259	0.221	0.495
- ระดับการศึกษา	/	-	0.164	0.187	0.897	0.003*	0.544
- อาชีพ	-	/	0.058	0.096	0.418	0.103	0.276
- รายได้	-	/	0.271	0.182	0.308	0.054	0.178
- การเปิดรับ สื่อมวลชน	-	/	-	-	-	0.098	0.483
สื่อบุคคล	-	/	-	-	-	0.074	0.710
สื่อเฉพาะกิจ	-	/	-	-	-	0.189	0.189

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.48 พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อายุ มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ผ่านสื่อมวลชน และระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ขณะที่ตัวแปรด้านอาชีพและรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรใดเลย

นอกจากนี้ ยังพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และความคิดเห็นที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์